Waarde en standpunt van patiënt en arts bij het meegeven van een uitgesteld antibioticumvoorschrift bij een acute NKO-infectie en/of bovenste luchtweginfectie

Haio: DE LOOF Elise , U.G.
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: GEVAERT Jean-Marie

Context: In beide praktijken wordt er vaak gebruik gemaakt van het uitgesteld antibioticumvoorschrift. We hadden weinig notie van het aandeel patiënten die het antibioticum weldegelijk ging oppikken, en of dat patiënten en artsen zich kunnen vinden in het uitgesteld voorschrift.

Onderzoeksvraag: We gaan op zoek naar welke groep van patiënten het antibioticum effectief gaat halen (masterproef Daphn? Coign?), de tevredenheid en standpunt over het uitgesteld voorschrift bij arts en patiënt, en hun zekerheid om deze klinische beslissing zelf te nemen (masterproef Elise De Loof).

Methode: Het betreft een prospectief observationeel onderzoek. De meerderheid van patiënten, die ons kwamen consulteren met klachten van de bovenste luchtwegen (in september tot december), werden in de studie opgenomen. De patiënten, waarbij we een uitgesteld voorschrift toepasten, kregen een enqu?te - met vragen over hun verwachting v??r de consultatie, hun tevredenheid en zekerheid, of dat ze liever terug op consultatie kwamen, en waarom ze wel of niet het antibioticum gebruikt hebben - mee naar huis. Tijdens een LOK vergadering werden de ervaringen van de huisartsen in de buurt bevraagd.

Resultaten: In totaal werden 205 patiënten in de studie opgenomen. Van deze 205 kregen 62 patiënten een uitgesteld voorschrift (+ enqu?te) mee. We kregen 34 enqu?tes terug. In de groep van het uitgesteld voorschrift heeft 35% gebruik gemaakt van het antibioticum. De meerderheid van de patiënten (88%) waren tevreden dat ze mee konden beslissen en voelden zich zeker tot zeer zeker (85%) om deze klinische beslissing zelf te nemen. E?n derde was liever nog eens langs geweest voor een herevaluatie. De artsen in de buurt waren het er over eens dat het uitgesteld voorschrift veilig en in bepaalde situaties kan worden toegepast. Het uitgesteld voorschrift kan gebruikt worden om patiënten bewust te maken dat antibiotica vaak niet nodig is.

Conclusie: Patiënten en artsen vinden het uitgesteld voorschrift een aanvaardbare manier van praktijkvoeren. Het uitgesteld voorschrift kan gebruikt worden als hulpmiddel om het (onnodig) antibioticagebruik te doen dalen.